

Vokation, eller Kalbelse, og Ordination, eller Indvielse, Bokationen er den verdslige Magts Kalbelse til en bestemt Plads, til et bestemt Sogn med bestemte Indtægter. Ordinationen er den reent kirkelige Kalbelse, som giver Fuldmagt til at forkynde Ordet og administrere Sakramenterne. Foruden Kandidateden fordrer der af dem, der skulle indtræde i den geistlige Stand, at de skulle aflægge Ordinationsløftet under selve Ordinationen, hvad der jo er ganske i sin Orden; men det Betsynderlige er, at de desforuden skulle aflægge ikke blot en Gylbingsed, men dertil ogsaa en meget vidtløftig Præsteed, som indbefatter 6 Punkter. Det er den, som i strængeste Forstand kaldes Præsteeden, og som indeholder mange betydelige Punkter; den er oprindelig affattet paa Latin — jeg skal ikke udbede mig Tilladelse til at oplæse den, da den er meget vidtløftig — og den indeholder saa mange Bestemmelser, saa mange Løfter, at den kun passer paa en forbigangen Tid, maaskee paa Tiden for 100 Aar siden, men visstelig ikke passer nu, da Omstændighederne have forandret sig. Det er navnlig i Anledning af denne sidste Ed, at der her i Kjøbenhavn har været ført Forhandlinger af Kandidater og Studenter, hvor efter der saa for $\frac{3}{4}$ Aar siden blev indgivet et Andragende til Kirke- og Underviisningsministeren, underskrevet af 30 theologiske Kandidater og Studenter, hvori man beder Ministeren om, at der maa skee en Forandring i den Maade, hvorpaa Præsterne i den danske Folkekirke nu blive forpligtede til deres Embede. Dette Andragende støtter sig paa flere Grunde, som det synes mig for vidtløftigt nu at anføre; kun det skal jeg nævne, at det synes forunderligt, at Præsterne mere end andre Embedsmænd ere forpligtede til fra deres Kandidatstilling at aflægge Ed, saa at sige, fire Gange. Det er ikke godt, at Løfteedernes Mængde er for stor. Dette Andragende forekommer mig fuldstændig berettiget; mere berettiget, end om det var kommet fra Præster, der allerede ere ansatte i geistlige Embeder; thi disse maae, Enhver for sig, have kunnet komme ud af det med Gud og deres Samvittighed, hvorledes de i Livet have kunnet holde alle disse Løfter, der indeholdes i den

vidtløftige Præsteed. Jeg idetmindste maa indrømme — og jeg troer, at næsten enhver Præst maa indrømme noget Bignende — at saaledes, som disse Løfteeder bleve forstaaede, da de bleve forefrevne, saaledes kunne de ikke tages nu, og at der derfor er Trang til en Forklaring af dem. Det er imidlertid altid noget misligt, naar man skal anvende en meer eller mindre rationalistisk — om jeg maa bruge dette Udtryk, uden at det mistydes — Forklaring paa Løfter. Det er dem, der staae nærmest til at gaae over i den geistlige Stand, som paany have bragt denne Sag paa Bane, og som i Virkeligheden kunne nære Betænkelighed, om de kunne aflægge den forefrevne Præsteed, og ikke i Fremtiden ville føle sig besværede ved den, efterat de have aflagt den. Der er dernæst, som jeg nylig har sagt, det Forunderlige i den hele Stilling, at Præsterne skulle gjøre Ed oftere end nødvendigt, og oftere end Andre. Derfor har jeg tilladt mig at erindre den høitærede Kirke- og Underviisningsminister, som jo nylig har tiltraadt dette Embede, om dette Andragende. Kun dette er i Hovedsagen Betydningen af min Forespørgsel, og jeg tilligemed dem, der have indgivet dette Andragende, vil være tilfreds, om han kunde love om ikke lang Tid at give Svar paa det, og om han ikke altfor lang Tid efter, at vi have faaet No til at overvæie vore indre Sager, vilde fremkomme med et Forslag til en virkelig Forandring i disse Forhold.

Kirke- og Underviisningsministeren: Naar en Interpellation paa dette Sted stilles til mig om et Anliggende, som saa aabenbart angaaer Kirkens indre Forhold, saa kan det ikke være min Hensigt at ville nægte at give det Svar offentligt, som jeg vilde give den ærede Forespørgger ved ethvert privat Møde; men det kan ligesaa lidt være min Hensigt at ville vidtløftig indlade mig paa at forklare Betydningen af dette Andragende, og af de Hensyn og Bønskeligheder, der vise sig ved dets Opfyldelse. Andragendet er for omtrent et Aar siden indgivet af 14 Kandidater og 17 Studenter i Theologien, efter Forhandlinger, hvori mange flere, deriblandt ogsaa